

tores inouite & bilingues. corrigendus hoc loco A lege meo periculo, δημοφορῆντες, nisi mauis δημα-
Glossog ap̄phus Græcus ῥήτορες δημοργουῶτες: Tu γωῖντες.

Πολλάκις φανείσαν αὐτῷ εἶδε τὴν χώραν πύ-
θω,
Τῶν δὲ συμμάχων ἔσθον αὖς παχέας καὶ πλου-
σίους,
Αἰτίαι, ἀν' ὧν ἐσιδέντες, ὡς φρονεῖ τὰ Βρασί-
δου.
Εἶτ' αὖ, ὑμῖς τῶν ὡσπερ κωμῶν εἰς ὧν εἶ-
τετε.
Ἡ πόλις γὰρ ὠχεῖσθαι καὶ φόβω καὶ θηροφῶν,
Ἀπ' αὖ διαβάλλοι τις αὐτῆ, ταῦτ' αὖ ἠδὲς ἠ-
δισί,
Οἱ δὲ, τὰς πληγὰς ὀφθόντες αἰετὺ πτόν, οἱ ξένοι,
Χρυσῶν ἢ τῶν ποιουμένων ἐβίουσιν τὸ σῶ-
μα,
Ὡς τ' ἐκείνοις μὲν ποῖσται πλάσιος. ἢ δὲ Ἑλλάς C
αὐτῶν
Ἐξερημάθεισ' αὖ ὑμᾶς ἔλαθεν. ταῦτα δὲ λῶδ
δραῦν
Βυρσοπώλης. Τρ. Παῦε παῦ ὦ δέσποτ' Ἐρμῆ μὴ
λέγε.
Ἀλλ' εἰ τ' αὐτῶν ἐκείνον εἰπέρις εἶπ' ἡ κάπρω.
Οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔτ' εἰς ἐκείνῳ αἰὴρ, ἀλλὰ
σός.

Exhibentem identidem se: amabat hac loca:
Deinde de confœderatis incitabant diuites,
Multa caussantes statumque nuntiantes Brasi-
da,
Vos caellorum instar illum lamberassetis fa-
cul:
Namque morbo pallida vrbis, metuq̄ deses ma-
ximo
Suaue digerit cibos quos ingerit calumnia.
Cumque mox plagas viderent publicas illi ex-
teri,
Oratunc auro obstruebant volnera infligen-
tium
Affatimque diuitabant, nec videbatis ta-
men
Graciam reddi exinanitam: Auctor istius
mali.
Pellio fuit. TRY. Sed mitte, Mercuri, ista, de-
sine:
Quin ab inferis virum hunc ne quaso turbassis
situm:
Nam nec ille noster est nunc amplius, verum
tuus.

Σχόλια. Πολλάκις φανείσαν.] μὴ γὰρ τὰ ἐν Πύλῳ,
ἐπὶ πύλῳ ἐπι διαλλαγῶν Λακεδαιμόνιοι, οἱ δὲ Ἀθη-
ναῖοι ἐπὶ πύλῳ. τὰ Βρασίδου.] ἀντὶ τῶν Λακεδαι-
μόνιων, ἀλλὰ δὲ ὅτι ἐπὶ αὐτῶν πολλοὶ ἦσαν ὑποκρίων προ-
σεχῶν. Ἡ πόλις γὰρ ὠχεῖσθαι.] ἐπὶ τὸ φόβω
μὴ ὠχεῖσθαι, ἀλλ' ἵνα πρὸς ἀσθενεῖα δὴ μεταφορῶς
ἦσαν νοσημάτων. ἔτα γὰρ εἶπε φόβω μὴ. τὸ γὰρ εἶπε, τῶ-
ν δὲ πτόν. Ἀπ' αὖ διαβάλλοι.] ἀντὶ τῶν εἰπεῖν ὡς δια-
βάλλοι αἰετὺ πτόν, διαβάλλοι εἶπε εἰς τὸ διαβάλλον-
τας.

CHR. Ἀπ' αὖ διαβάλλοι.] salsè & Satyricè E
διαβάλλειν dixit pro ὡς διαβάλλειν. Nos in inter-
pretatione utrumque exprimere voluimus. Melius
autem consuletur modulo si legatur αἴτια διαβά-
λλοι, & c. sic enim fluidior erit versus sublato quasi
obice, ut cum Plinio loquar. Illa verò καὶ φόβω in-
telligo pro καὶ ἐν φόβω.

Σχόλια. Οἱ δὲ τὰς πληγὰς.] τὸ δὲ εἶπε οἱ δὲ ξένοι
τὰς πληγὰς ὀφθόντες αἰετὺ πτόν. τινες ἦσαν δημοφῶν
ὡς τῶν δημοφῶν, χρυσῶν προσέφερον τῶν ταῦτα
πρῶτον. λέγει δὲ τῶν ῥήτοριν. Ἐβίουσιν.] ἐπὶ ἡρώων. ἔ-
φραστον. Ὁ βυρσοπώλης.] ἴσως μάλιστα ὁ Κλέων ἐπί-
στατὸς τῆς ἀπὸ τῆς σπονημείωται ὅτι νεκρὸς κωμῶδῆς. διὸ
ὅτι ἐμνήσθη αὐτὸς Ἐρμῆς, παῦε παῦε φησὶν ὁ Τρυ-
γῆος, δὴ τὸ τανὼν γὰρ λῶδ. ἔκ ἐκείνῳ τὸ ἐθνηκίας κωμῶ-
δῆς.

CHR. Ἐβίουσιν τὸ σῶμα.] Avaritiam Rhetor-
um tangit cum ait χρυσῶν, sed & fortassis nefan-
dam libidinem, puta oris illusionem vel buccæ
offensionem. Apud sudam ἐβιώσω habes quod
non omnino reiiciendum puto, cum βιωεῖν aucto-
re Hefychio sit in ore aliquid tenere. Βυρσοπώ-
λης] Cleonem intelligit, quem ab isto spurco officio
exagitat, ut noscatur à quibus artibus impetum

fecerit ad principalem magistratum. Quem verò
Attici σκυθδέψλω vocant, Asiani βυρσοδέψλω di-
cunt, & Paphlagonες (vnde Cleonis origo) βυρσοῖα
& σκυθία. In Equitibus βυρσοῖον vocat, tum pro-
pter pelles, tum à rapacitate. Rapax enim aquila.
Sed quia non solum carthago Byrsa dicta est, sed
etiam Athenæ ipsæ ab Aristophane nostro ἐν δρα-
μασι (sic lego voce βύρσῃ apud Hefychium, non
ἀράμασι, ut Niobem vel centaurum fabulas in-
telligat. Sæpè enim citatur ἐν δραμασιν ἢ κενταύρω,
ἐν δραμασιν ἢ Νιοβῆ, teste Athenæo) quid ni putem
βυρσοῖον esse vrbis voraginem & populi furem?
Apud sudam voce σκυθδέψλης inuenio Cleonem
imperatorem furiosum hominem Cleæneti βυρ-
σοδέψλη filium. Ἀλλ' εἰ τ' ἀνδρ'.] Inuehebatur in
Cleonem Mercurius, quasi gratificans hanc iniu-
riam ciuibus, nam paci contrarius erat (lege in
Scoliis Græcis ἀνδρῖσ') non ἐνδρῖσ') ut antè di-
ctum est. Sed Trygæus, ut bonum virum & inno-
centem decet, non patitur vituperari mortuum, &
(quod Christiani solemus in precationibus & so-
lemnibus nostris) requiem orat defunctis, ut rectè
antea de se gloriatus sit, οὐ συκοφάντης οὐδ' ἐρασῆς
πραγμάτων, & tamen tacitè eum suis coloribus de-
pingit artificiosè admodum & Rhetoricè. Tanto
enim odio flagrauit in illum à quo postulatus fue-
rat, quasi exterus non ciuis esset, ut Equites fabulâ
in eum scripserit: cumque propter Cleonis im-
potentem & tyrannicam potentiam non inueni-
ret qui personam Cleonis effingere vellet aut mi-
nimum qui agere, ipse Aristophanes effinxerit &
minimum sub persona Cleonis egerit.
Σχόλια. Οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔτ' ἐστίν.] ὅτι χθόνιος ἢ
Ἐρμῆς ἐκαταβάτης ὡς τῶν Ροδῶν ἐκ Ἀθηνῶν.